

ความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอน
กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ

**English Listening-Speaking abilities and Attitude towards English
studying of Matayom Suksa I students at Huahin School using Simulation
based on Backward Design**

กาญจนา ชอบกลาง¹

Kanjana Chobklang¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์
จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ที่ลงทะเบียน
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ21101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่ม
แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถาม
วัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถ
ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรม
สถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ
หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ, เจตคติ, กิจกรรมสถานการณ์จำลอง, การออกแบบ
การเรียนรู้แบบย้อนกลับ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

¹ A student of Master of Education Program in Teaching English as a Foreign Language,

Muban Chom Bueng Rajabhat University

Abstract

The purpose of this study was to study English listening-speaking abilities and attitude towards English studying of Mathayom Suksa I students at Huahin school using simulation based on backward design.

The samples used in the study were 40 Mathayom Suksa I students who studied English 1 subject (Eng21101) in the first semester of the 2012 academic year at Huahin school. They were selected by Cluster Random Sampling into the experimental group. The experimental group was taught using simulation based on backward design. The instruments used in the study were lesson plan, English listening-speaking abilities test, and questionnaires on attitude towards English studying. Data were statistically analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and t-test for dependent samples. The results of the study indicated that : 1) English listening-speaking abilities of Mathayom Suksa I students at Huahin school who were taught using simulation based on backward design after the experiment was significantly increased higher than before the experiment at the .01 level. 2) Attitude towards English studying of Mathayom Suksa I students at Huahin school who were taught using simulation based on backward design after the experiment was significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: English listening-speaking, attitude, simulation, backward design

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ฉบับสรุปมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล โดยให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ ปลูกฝังและเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 11) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ไว้ว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และมาตรา 22 ซึ่งระบุไว้ว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2547, หน้า 5, 12)

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1) เช่นเดียวกับ อังรา วงศ์โสธร (2539, หน้า 93-94) ก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในด้านทักษะ การฟัง-พูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ การเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดและเพื่อให้คนไทยปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น ยึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน

เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interaction) โดยการทำกิจกรรมคู่ (Pair Work) กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) มีการบูรณาการทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน (Integrated 4 skills) ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยใช้สื่อที่พบจริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) (อรุณา จงตั้งสัจกุล, 2551, หน้า 2) ทักษะการฟัง-พูดจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ใช้ได้อย่างรวดเร็วและใช้มากกว่าทักษะอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน การฟังและการพูดเกิดขึ้น เนื่องจากมีบุคคลอย่างน้อยสองฝ่ายมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทางภาษาโดยบุคคลเหล่านั้นต่างก็เป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังสลับเปลี่ยนกันตามธรรมชาติของการสื่อสารที่แท้จริง โดยเฉพาะทักษะการพูดต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับเรื่องเสียงคำศัพท์โครงสร้าง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นทักษะการพูดที่ต้องคำนึงถึงความคิดที่ต้องแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจตลอดจนการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2535)

สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบันพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งปรากฏจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 ถึงปีการศึกษา 2555 พบว่า ผลการประเมินระดับประเทศ ปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 16.19 ปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 30.49 และปีการศึกษา 2555 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 28.71 เช่นเดียวกับ ผลการประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาประจำจังหวัด เขต 2 วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 21.15 ปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น

ร้อยละ 13.77 และการประเมินผลระดับจังหวัด ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 14.72 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2553-2555) สอดคล้องกับ ผลการประเมินระดับโรงเรียนหัวหิน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 20.56 ปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.24 ปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 28.84 (โรงเรียนหัวหิน, 2554, หน้า 5) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนของครูซึ่งเป็นการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) สอนตามคู่มือครูจึงไม่เอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษได้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและเมื่อนักเรียนมีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำจึงทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีสอนด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์จากเนื้อหาในบทเรียนมาใช้สนทนาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงโดยมีครูเป็นผู้ออกแบบกำหนดสถานการณ์เหล่านั้นให้สอดคล้องกับหลักสูตรในระดับชั้นนั้นๆ ให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็นการยอมรับความคิดเห็นแก้ไข้ปัญหาการใช้ภาษาของตนเองและคนอื่นเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองต่อไป (Margaret, 1992, pp.118-119)

การสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ ดังเช่น ผลงานวิจัยของ โบรซิคดอริส (Brozik, Doris, 1999, p.3) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้

โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ทำงานทางด้านธุรกิจและทางด้านอุตสาหกรรมผลการทดลองพบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเนื่องจากสถานการณ์จำลองเป็นยุทธศาสตร์ในการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการที่ต้องทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กันทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกภาษา ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยให้นักเรียนเรียนทักษะทางภาษาด้วยความสนุก จึงทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นและพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศของ เอกอนงค์ ปวง (2550, หน้า 47) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนการทดลองและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนการเรียน

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) เป็นกลยุทธ์ในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้แล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ปลายทางมาสู่ต้นทางเพื่อแก้ปัญหาความไม่เชื่อมโยงระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายหรือร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ มีการวัดผลและประเมินผลตามพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจที่คงทน สอดคล้องกับแนวคิดของ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2550, หน้า 104-106) พอกกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับเป็นการออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจใน

แนวคิดหลักในระดับต่างๆ ให้กับนักเรียนตรงตามมาตรฐานของหลักสูตรและมีการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับความเข้าใจที่คงทนของนักเรียน การออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังเช่น ผลงานวิจัยในประเทศของ บุญลือ โสตินัย (2550, หน้า 127) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านดวนใหญ่ (สิราษฎร์วัฒนา) อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 27 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมต่อการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาร่วมกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยต่างประเทศของ ไรย์แมน, เลอร์บลิงค์, เบเนดิกและเบเนดิก (Susan Lyman, Lisa LeBlanc, Ken Benedik and JackiBenedik, 1999, อ้างถึงใน วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ, 2543, หน้า 79-84) ได้ทำการวิจัยแนวทางการวางแผนพัฒนาบทเรียนสุขภาพในระบบออนไลน์เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับนักเรียนในระดับมหาวิทยาลัยยูสซีเซียนาอาฟาเยทท่ามกลางบทเรียนต่างๆ เราจะอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ปลายทางมาสู่ต้นทางที่จะนำมาใช้เป็นหลักการในการจัดทำหลักสูตรเนื้อหา มีการนำการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับเข้ามาใช้ในการเขียนหลักสูตรโดยพิจารณาถึงมาตรฐานการเรียนเป็นสำคัญ มีระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในระหว่างการเรียนการสอนและทำการประเมินรูปแบบการสอนในขณะที่มีการใช้โปรแกรมการเขียนหลักสูตรแบบออนไลน์จะมี

ข้อแนะนำการใช้โปรแกรมที่ผู้เรียนสามารถเรียนผ่านระบบคอมพิวเตอร์โดยสามารถทำการตอบสนองกับผู้สอนได้โดยมีการประเมินข้อได้เปรียบและเสียเปรียบจากการใช้โปรแกรมการสอนประเภทนี้ได้

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษและปัญหาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบกับแนวคิดและผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ มาทำการศึกษาความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-การพูดและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ21101) จำนวน 11 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวม 440 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ21101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากโรงเรียนนี้จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนโดยละความสามารถซึ่งมีนักเรียนเก่งปานกลาง อ่อน ห้องละ 40 คนเท่าๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ จำนวน 16 แผน รวมเวลา 16 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 สถานการณ์ ซึ่งทำการวัดผลและประเมินผลโดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน เพื่อความยุติธรรม โดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 91-92) แบบทดสอบนี้ได้รับการพัฒนาคุณภาพแล้ว โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่นับเท่ากับ 0.7326

3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ตามเกณฑ์ของลิเกิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ และได้รับการพัฒนาคุณภาพแล้ว โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่นับเท่ากับ 0.8078

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียน วิธีการประเมินผลการเรียนและบทบาทของนักเรียนและครู

2. ทดสอบก่อนการทดลอง (pre-test) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดลองโดยการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผู้วิจัยทำการสอนเอง จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังการทดลอง (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

5. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปคำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ สามารถสรุปผลของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	s	$\sum p$	$\sum p^2$	t
ก่อนการทดลอง	40	22.80	1.990			
หลังการทดลอง	40	41.35	3.461	3.816	18.55	30.745

$$p < .01$$

จากตารางแสดงว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลปรากฏดังตาราง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง	n	\bar{x}	s	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	40	66.55	11.871	9.017	23.017	16.377*
หลังการทดลอง	40	89.90	8.158			

* p < .01

จากตารางแสดงว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self Access) โดยการเผชิญกับสถานการณ์จำลองในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง (Real Situation) นักเรียนมีการนำความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) เกี่ยวกับคำศัพท์ดึงมาใช้ในประโยคการสนทนาในการสื่อสารอย่างเข้าใจ

ความหมาย (Focus on meaning) ทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันในวัฒนธรรมการใช้ภาษาในชุมชน ครูผู้สอนเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก (Teacher is a facilitator) นักเรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ซึ่งมีการบูรณาการทักษะทางภาษา (Integrated 4 skills) ทั้ง 4 ด้าน นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำและกล้าแสดงออกได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน มีชีวิตชีวา ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและความพร้อมของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, หน้า 74) ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้กิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมา ซึ่งสถานการณ์นั้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์โดยมีการกำหนดบทบาท ข้อมูลและกติกาการเล่นไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจจากสถานการณ์ที่เขากำลังเผชิญอยู่ ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับประกอบกับวิจารณญาณของตนเองให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสถานการณ์นั้นให้ดีที่สุด ซึ่งการเรียนรู้แบบสร้างสถานการณ์จำลองนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ดีและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศดังเช่นผลงานวิจัยของ โบรซิค ดอริส (Brozik, Doris, 1999, p.3) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ทำงานทางด้านธุรกิจและทางด้านอุตสาหกรรม ผลการทดลองพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่ม

ตัวอย่างเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์จำลองเป็น ยุทธศาสตร์ในการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จากการทำ การทำงานที่ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กันทำให้ ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษา ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วย ให้ผู้เรียนเรียนทักษะทางภาษาด้วยความสนุก จึงทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นและพัฒนา ความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอกอนงค์ ปวง (2550, หน้า 47) ได้ศึกษาการใช้ กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและ แรงจูงใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนการเรียนและ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง สูงกว่า ก่อนการเรียน

จากการที่ผู้วิจัยออกแบบการจัดการ เรียนรู้แบบย้อนกลับโดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้ จากแนวคิดของ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2550, หน้า 106-107) และพิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2553, หน้า 4-8) มี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย ที่ฟังประสงค์ ขั้นที่ 2 การกำหนดหลักฐาน ของการเรียน ขั้นที่ 3 การวางแผนการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์ใช้หลักการเขียนแผนการจัด การเรียนรู้โดยการออกแบบการเรียนรู้ แบบย้อนกลับจากแนวคิดของ ฆนัท ธาตุทอง (2551, หน้า 136-142) พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และ เพยาว์ ยินดีสุข (2552, หน้า 57-62) ซึ่งประกอบด้วย 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) สาระ ความรู้ 5) ความเข้าใจที่คงทน 6) ร่องรอย หลักฐานการเรียนรู้ 7) การจัดการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ยึด

ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์ จำลองของ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2547, หน้า 78-80) มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้น เตรียม 2) ขั้นนำเสนอสถานการณ์จำลองและ แนวทางปฏิบัติ 3) ขั้นมอบหมายบทบาทให้นักเรียน 4) ขั้นแสดง 5) ขั้นอภิปราย และ 6) ขั้นสรุปและประเมินผล พบว่า การออกแบบ การเรียนรู้แบบย้อนกลับกลยุทธ์ในการออกแบบ หน่วยการเรียนรู้แล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ปลายทางมาสู่ต้นทางเพื่อ แก้ปัญหาความไม่เชื่อมโยงระหว่างแผน การจัดการเรียนรู้และการประเมินผล นักเรียน ได้เรียนตรงตามมาตรฐานหลักสูตร โดยรายวิชา หรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายหรือ ร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ โดยมีการวัด ประเมินผลตามพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความเข้าใจที่คงทนสอดคล้องกับ แนวคิดของ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2550, หน้า 104-106) พอกกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการออกแบบการเรียนรู้แบบ ย้อนกลับเป็นการออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้าง ความเข้าใจในแนวคิดหลักในระดับต่างๆ ให้กับ นักเรียนตรงตามมาตรฐานของหลักสูตรและมีการ วัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับความเข้าใจที่ คงทนของนักเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยใน ประเทศของ บุญลือ โสตินัย (2550, หน้า 127) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการสอนโดยใช้แผน การจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียน บ้านดวนใหญ่ (สรีราชูร์พัฒนา) อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 27 คนซึ่งได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวม

ต่อการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาร่วมกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยต่างประเทศของ ไรย์แมน, เลอร์บลังก์, เบนเนดิกและเบนเนดิก (Susan Lyman, Lisa LeBlanc, Ken Benedik and JackiBenedik, 1999, อ้างถึงใน วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ, 2543, หน้า 79-84) ได้ทำการวิจัยแนวทางการวางแผนพัฒนาบทเรียนสุขภาพในระบบออนไลน์เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับนักเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ลุยส์เซียหน้าอาฟาเยท ทามกลางบทเรียนต่างๆ เราจะอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ปลายทางมาสู่ต้นทางที่จะนำมาใช้เป็นหลักการในการจัดทำหลักสูตรเนื้อหา มีการนำการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับเข้ามาใช้ในการเขียนหลักสูตรโดยพิจารณาถึงมาตรฐานการเรียนรู้เป็นสำคัญ มีระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในระหว่างการเรียนการสอนและทำการประเมินรูปแบบการสอนในขณะที่มีการใช้โปรแกรมการเขียนหลักสูตรแบบออนไลน์จะมีข้อเสนอแนะการใช้โปรแกรมที่ผู้เรียนสามารถเรียนผ่านระบบคอมพิวเตอร์โดยสามารถทำการตอบสนองกับผู้สอนได้โดยมีการประเมินข้อได้เปรียบและเสียเปรียบจากการใช้โปรแกรมการสอนประเภทนี้ได้

2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ พบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวหิน ด้วยวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ว่าวิธีสอนกิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยการออกแบบการเรียนรู้

แบบย้อนกลับนั้นนักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน มีชีวิตชีวาตามความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและความพร้อมของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศของ ธิดาพร รอดทุกข์ (2549, หน้า 129) ได้ศึกษาผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและชาวอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน พบว่า นักเรียนมีกิจกรรมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีสอนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อชาวอารมณ์ของนักเรียนนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสถานการณ์จำลองมีชาวอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีชาวอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มัสโตฟา วาฮิด พาฟมาดานี (Mustofa, Wahid Rahmadani, 2009) ที่ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความเข้าใจใน

การพูดซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Man Wonogiri นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 และปีการศึกษา 2552 พบว่า 1) ผลการใช้เทคนิควิธีสอนสถานการณ์จำลองในการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ผลในระดับดี เพราะนักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ไม่กลัวและไม่เขินอายในการแสดงหน้าชั้นเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการพูดกระบวนการต่างๆ ได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดโดยใช้วิธีสอนสถานการณ์จำลองด้วยการแสดงถามตอบกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงแล้วให้บทสนทนาสั้นแก่นักเรียน นักเรียนสนุกสนานและสนใจในกิจกรรมการพูด 2) ผลของการใช้การสอนเชิงปฏิบัติการโดยใช้เทคนิควิธีสอนสถานการณ์จำลองพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่านักเรียนประสบความสำเร็จในระดับดี 3) การตอบสนองต่อการพูดของผู้เรียนโดยใช้เทคนิควิธีสอนสถานการณ์จำลองด้วยการพูดในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีและผลการใช้แบบสอบถามหลังการสอนเชิงปฏิบัติการเสร็จสมบูรณ์ พบว่า นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อกระบวนการเรียนรู้และนักเรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีในกิจกรรมการพูด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. ครูควรชี้แจงถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลองตลอดทั้งการวัดผลและการประเมินผลให้เข้าใจ เนื้อหาที่นำมาสอนไม่ควรยากเกินไป ควรให้พอเหมาะกับระดับชั้นก่อนการจัดการเรียนการสอน ครูควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจเพื่อการจัดกิจกรรมและแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับหลักสูตร

2. ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและอยู่กับนักเรียนตลอดเวลาเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าทำ ให้สามารถแก้ไขปัญหาพร้อมกันพร้อม

3. กิจกรรมสถานการณ์จำลองควรเป็นกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตรและชีวิตจริงของนักเรียนในห้องเรียนนั้นๆ เพื่อเกิดการบูรณาการต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาในชุมชนได้

4. การวัดการประเมินผลทักษะการฟัง-การพูดนั้น ควรมีครูสอนภาษาอังกฤษร่วมประเมินกับผู้สอนรวมแล้วอย่างน้อย 3 คน เพื่อความยุติธรรมในการประเมินและควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยเพื่อให้นักเรียนได้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, คุณหญิง. (2550). การออกแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ.
เอกสารประกอบการพัฒนาข้าราชการครูเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ครั้งที่ 2 กรณีพิเศษ. กรุงเทพมหานคร.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). *การออกแบบการสอนแบบย้อนกลับ*. นครปฐม : เพชรเกษม.
- ธิดาพร รอดทุกข์. (2550). *ผลของเทคนิคสถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเข้าใจอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญลือ โสตินัย. (2550). *“Backward Design” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดวนใหญ่ (สิราษฎร์พัฒนา) อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญลือ โสตินัย. (2550). *“Backward Design” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดวนใหญ่ (สิราษฎร์พัฒนา) อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และเพยาว์ ยินดีสุข. (2550). *กระบวนการออกแบบย้อนกลับ การพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการสอนอิงมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนหัวหิน. (2554). *รายงานสรุปผลการสอบ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554*. ประจวบคีรีขันธ์ : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนหัวหิน.
- วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ. (2543). *การพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ วิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2553). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.3) ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา (เฉพาะโรงเรียนสังกัดสพฐ. และสช.)*. *วิกฤตการศึกษาไทย* *ชี้ด้วย O-NET, I-NET, V-NET, U-NET, N-NET, GAT และ PAT*. [ค้นเมื่อ 2554 สิงหาคม 23] จาก <http://www.niets.or.th/upload-files/uploadfile/9/a4d3c30201f697786641246ababbf0eb.pdf>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2554). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ม.3 ปีการศึกษา 2553*. [ค้นเมื่อ 2556 เมษายน 13] จาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Notice/FrBasicStat.aspx>

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) : ฉบับสรุป*. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิค.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. [ค้นเมื่อ 2555 กุมภาพันธ์ 29]. จาก <http://www.tamanoon.com/eduact/>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2547). 19 *วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อรญา จงตั้งสักกุล. (2551). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD (Student Team Achievement Divisions) กับวิธีสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกอนงค์ ปวง. (2550). *การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Brozik, Doris. (1999). *An Investigation in Adult Educational Learning to Determine If Simulations Enhance communications Skills*. Dissertations Abstract International. ED 437079.
- Margaret Gredler. (1992). *Designing and evaluation games and Simulation : a process approach*. London: Kogan Page.
- Mustofa, Wahid Rahmadani. (2009). *Teaching English using simulation to improve Speaking competence (An action research at the first year of Man Wonogiri in 2008/2009 academic year)*. Retrieved December 7, 2011, from <http://etd.eprints.ums.ac.id/6196/>